

siga, at kirkjan er fyrri, onnur at hon er ímóti. Men kirkjan vil vera óheft og vil ótarnað sleppa at taka sær av menniskjum uttan nakað sum helst fyrivarni, leggur hann afturat.

Broytir ikki støduna

Jógvan Fríðrikson heldur, at tað, sum nú fer fram, tæmir ikki kirkjuni, tí tað ger tað ómøguligt at stjórna kirkjuni á tí grundarlagi, at øll skulu víðfarast virðiliga og víðfarast væl.

– Biskupur er púra sannførdur um, at kirkjan skal ikki gera lögfrøðiligan mismun á fólki. Og kirkjan skal heldur ikki gera mismun á fólki við grundarlag í borgarligari lögfrøði.

Annars staðfestir hann, at samanumtikið ger hetta uppskotið ongan mun fyrri kirkjuna, skilt á tann hátt, at verður broytingin í hjúnabandslógini samtykt, ger kirkjan sum hon vil og verður tað ikki samtykt, ger kirkjan eisini sum hon vil.

Skulu vit endiliga fara at tosa um antin kirkjan stendur fyrri falli ella ikki, vil eg siga, at hetta fellur ikki kirkjuna, tí hon fellur bara, verður hon feld innanífrá.

Jógvan Fríðrikson sigur, at verður broytingin hjúnabandslógini samtykt, hevur kirkjan heimild at gera eitt ritual til at

signa samkynd hjúnalag.

– Men tað hava vit eisini hóast tað ikki verður samtykt, leggur hann afturat.

Og hann hevur áður staðfest, at kirkjan fær onki ritual um at signa samkynd, so leingi hann er biskupur.

Men hann vísir hinvegin á, at kirkjan hevur heldur onki førøyskt ritual til at signa hjúnaband ímillum mann og kvinnu.

Skal kirkjan signa eitt hjúnaband ímillum mann og kvinnu, er tað við tí danska ritualinum, sigur hann.

– Hetta er kanska eitt høvi til at gera støduna upp og at rudda upp í ritualinum, og tað eiga vit kanska, sigur hann.

Skal kirkjan signa yvirhøvur?

Jógvan Fríðrikson sigur, at í hesum sambandi er spurningurin um kirkjan skal signa nøkur hjúnabond yvirhøvur.

Vit kunnu eisini taka ta støðu, at tey, sum giftast í kirkju fáa alt, sum hoyrir til eina kirkjuliga vígslu, eisini signingina, og at tey, sum verða gift borgarliga fáa ta borgarligu vígsluna, har signingin ikki er ein partur av vígsluni.

– Verður hjúnabandslógini broytt, og kirkjan bara skal signa hinskynd, og ikki samkynd, er

Samtykkir Løgtingið at broyta hjúnabandslógina, fer tað ikki at gera nakran mun fyrri kirkjuna, tí so ger hon, sum hon vil. Men verður hjúnabandslógini ikki samtykt, ger kirkjan eisini sum hon vil, sigur Jógvan Fríðrikson, biskupur

tað at gera mismun á fólki og so spurningurin er um kirkjan skal signa nakran, sigur Jógvan Fríðrikson.

– Ert tú giftur í kirkju, ert tú signaður, ert tú giftur borgarligur ert tú ikki signaður.

Jógvan Fríðrikson sigur, at samtykkir Løgtingið uppskotið um at broyta hjúnabandslógina, fara viðurskiftini at verða endurskoðað. Og han sigur, at í hesum sambandi hevur hann umrøtt spurningin um tað ikki er greiðast at øll signing heldur uppá, tí so er onki mál, sigur hann.

– Tað einasta, sum hendir, verður lógin samtykt, er at støða eigur at verða tikið til, hvat kirkjan skal gera við signingina, og um kirkjan kann, ella vil, gera mun á fólki, leggur hann afturat.

AKI@SOSIALURIN.FO

Hetta er ikki at spæla við

Fólk skulu undir ongum umstøðum gera við skerpikjót, soleiðis sum Búnaðarstovan sigur er best, sigur djóralækni

ÁKI BERTHOLDSEN

– Hetta er beint ímóti tí, sum vit hava tilmælt!

Brynjulf Melhuus, djóralækni á matvørudeildini á Heilsufrøðiligu Starvsstovuni, heldur, at ráðini, Búnaðarstovan borðreiðir við í Sosialinum mikudagin, eru av teimum vánaligastu, ið hugsast kunnu.

Hesi seinastu fimm árinu hevur Búnaðarstovan gjørt royndir fyrri at víta, hvussu farast skal fram fyrri at fáa skerpikjót at smakka væl.

Og sum tað stendur í Sosialinum mikudagin, er úrslitið, at skerpikjót, sum hevur hingið inni í 14 hitastigum í ein dag, áðrenn tað verður hongt í hjallin, smakkar best.

Kjót, sum hekk inni í hita í tveir dagar, áðrenn tað var hongt í hjallin, smakkaði næstbest og kjót, sum hevði hingið heitt í fyra dagar, áðrenn tað varð hongt upp, fekk triðbesta skoðsmálið frá dómarunum.

Tað er eitt lið av vanligum fólki, ið hava mett um smakkin og tey góvu kjótinum, sum varð hongt í kølirúm í nakrar dagar, áðrenn tað varð hongt upp, tað vánaligasta skoðsmálið av øllum, og næstvánaligasta skoðsmálið fekk tað kjötið, sum varð hongt beint í hjallin eftir at tað var flett.

Men Brynjulf Melhuus sigur, at hetta er ikki at spæla við og hann mælir staðiliga frá at gera sum Búnaðarstovan sigur.

– Úrslitið av royndunum á Búnaðarstovuni er beint tvørtur ímóti teimum heilsufakligu tilmælunum frá okkum, sigur hann.

Hann sigur, at krov skulu undir ongum umstøðum hongjast heitt, áðrenn tey verða hongd í hjallin. Og hann minnir eisini á, at tað er Heilsu-

frøðiliga Starvsstovan, sum er heilsufakligur myndugleiki á økinum.

– Hjá okkum er einki ivamál um, at tá ið seyður verður flettur, skal stórir dentur leggjast á reinførið. Og vit leggja eisini stóran dent á, at tá ið seyðurin er flettur, skal krovvið hongjast í hjallin alt fyrri eitt so at tað kólnar.

– Tað skal vera góður gjóstur í hjallinum og krovini skulu ikki hongjast so tætt, at luftin ikki sleppur at, sigur Brynjulf Melhuus.

Nógv størri vandi

Djóralæknin sigur, at vandin fyrri at fólk verða sjúk av at eta turt kjót, er munandi størri, verður krovvið hongt heitt, áðrenn tað verður hongt í hjallin.

Tað eru bakteriar, ið nærast skjótt í hita, eitt nú vanda-miklar bakteriar sum salmonella og aðrar bakteriar, fyrri ikki at gloyma tann sera vanda-mikla bakteria, sum elvir til botulismu, ið kann vera ein deyðilig sjúka.

Hann vísir á, at tað hava verið tilburðir í Føroyum av botulismu sum fólk hava fingið av skerpikjöti og hann heldur, at tað er væl trúligt, at orsøkin er, at kjötið er ikki haggreitt eftir forskriftunum.

– Okkara tilmæli er einfalt og treytaleyst, og tað er at hava reinførið í hásætið, tá ið flett verður, og at hongja krovvið í hjallin beinanvegin. Og samstundis skal syrgjast fyrri, at tað ikki er so trongt í hjallinum, at tað ikki er góður gjóstur ímillum krovini, tí eisini luft tálmar botulismu, staðfestir Brynjulf Melhuus.

– So skal kjötið nokk ræstnað væl og so skal skerpikjotið nokk smakka væl, leggur hann afturat.